

det og intentionerne i vores eget beslutningsforslag.

I løbet af de sidste par år har vi rejst en række sager, hvor arbejdsløse, der gang på gang har bevist deres rådighed, alligevel er stødt ind i sanktioner som følge af reglerne om selvforskyldt ledighed, sanktioner i form af mistet dagpenget og krav om 1.924 timers arbejde for igen at blive dagpengeberettiget på grund af en eneste forglemmelse af et møde i arbejdsformidlingen eller en tilsvarende sanktion på grund af et velbegrundet afbud til en samtale, hvor begrundelsen bare ikke efter AF's mening er blevet opfattet som god nok.

Alle kender tilstrækkelig mange eksempler til at vide, at de også selv ville have skønnet anderledes, hvis de havde siddet med sagen i arbejdsformidlingen. Det er på den måde, jeg mener, at opmærksomheden simpelt hen ikke har udløst nogen tilsvarende handlinger. Vi synes ikke, det er rimeligt.

Det er en diskussion, som Folketingets politikere med garanti kan bruge meget tid på at føre, men for den arbejdsløse drejer det sig jo ikke om spørgsmål af akademisk interesse; det er hårde kendsgerninger. For folk, der tit i forvejen står i en svær økonomisk og social situation, giver reglerne om selvforskyldt ledighed en fuldstændig horribel virkning, og menneskene får endnu et spark oveni og risikerer at ryge fuldstændig ud af både arbejdsmarkedet og dagpengesystemet.

Det konkrete indhold af vores beslutningsforslag handler om at give disse mennesker en chance. For det første at fjerne det efter min mening fuldstændig groteske forhold, at arbejdsløse i aktivperioden ved én eneste fejltagelse, f.eks. det at glemme en aftale med AF, mister dagpengerechten med, hvad dertil hører af følger og virkninger.

Til sammenligning er de tilsvarende sanktioner for arbejdsløse i dagpengeperioden én uges karantæne, og for folk i arbejde, som bliver selvforskyldt ledige ved en ubegrundet opsigelse, er der tale om 5 ugers karantæne, men for dem i aktivperioden er det altså hele dagpengerechten, der ryger.

Det er præcis sådan et forhold, som Ombudsmanden gik ind og talte om, da han på konferencen gjorde det til sin sag at sige, at der var tale om alt for strenge krav, og at det i virkeligheden var en udfordring af retsbevidstheden, at der var så stramme krav.

Måske ville det i virkeligheden være mere rimeligt at sammenligne med en situation, hvor den arbejdende f.eks. sov over sig en enkelt dag – det er jo sådan en situation, der er tale om; det fører allerhøjest til en løftet pegefinger eller øjenbryn fra mester.

Så vores forslag går i al sin enkelhed ud på at ligestille sanktionsniveauet for folk i aktivperioden med det, der gælder i dagpengeperioden, et ganske enkelt og spinkelt forslag. Altså første gang er sanktionen én uges karantæne, og hvis det sker anden gang inden for et år, mister man dagpengerechten, og så kræves der 300 timer inden for 10 uger for at genoptjene den.

Ud over sådan en ligestilling af arbejdsløse i aktivperioden med folk i dagpengeperioden har vi et par forslag i øvrigt, f.eks. at den arbejdsløses a-kasse skal have mulighed for at foretage skøn i forbindelse med, at man melder afbud til en samtale i arbejdsformidlingen.

Man kan for så vidt godt sige, som arbejdsministeren gjorde, at a-kasserne allerede i dag foretager skøn, men det er jo ikke altid, at de er på sikker grund, når de gør det, som f.eks. den sag, vi har rejst med Sømandenes a-kasse sidste år, hvor a-kassen skønnede, at det var i orden. Men så risikerer a-kassen, at tilsynet fra DFA underkender det skøn, som ellers synes rimeligt.

I den konkrete sag havde a-kassen fundet det rimeligt, at den arbejdsløse havde meldt afbud inden mødet med AF skulle finde sted. Det var altså ikke et spørgsmål om en forglemmelse, for han havde simpelt hen meldt afbud med den begrundelse, at han havde fået en aftale med en mulig køber af hans hus.

Og så for lige at understrege, at det ikke var helt urimeligt at betragte sømanden som stående til rådighed, ja, så fik han faktisk ordinært arbejde en uge efter et andet sted i landet, og det var præcis derfor, han skulle sælge sit hus. En sådan sag kan skabe umådelige mængder af balade i systemet.

Vi tillader os også i forslaget at pålægge arbejdsformidlingen pligter, nemlig pligten til at minde den arbejdsløse om problemet hurtigst muligt, hvis vedkommende ikke dukker op til aftalt tid. Det kunne man kalde formynderi, som CD's ordfører gjorde, men jeg mener altså, at det vil være ganske fornuftigt, hvis man får sådan en melding om, at man altså har glemt et eller andet og derfor skyndsømt, hvis det ikke er af ond vilje, kan nå at genoprette skaden.

Forslagets næstsidste element har også til formål at styrke den arbejdsløses rettigheder i for-